

Gyászjelentés

Dr. Kiss Antal okl. építőmérnök 2017. június 19-én életének 79. évében Budapesten elhunyt.

Éder Imre okl. bányamérnök 2017. augusztus 31-én életének 85-ik évében Veszprémben elhunyt.

Somogyi József okl. bányamérnök 2017. október 10-én, életének 71-ik évében Várpalotán elhunyt.

Buránszky István okl. bányamérnök 2018. február 8-án, 84 éves korában Várpalotán elhunyt.

Bácskai György okl. gépészmérnök 2018. február 26-án, 84 éves korában Gyöngyösön elhunyt.

Báncs Miklós okl. bányamérnök 2018. március 12-én életének 72-ik évében Kazincbarcikán elhunyt.

Borkó Rezső okl. gépészmérnök 2018. március 19-én, 94 éves korában Szolnokon elhunyt.

Deák József okl. bányagépészmérnök 2018. április 14-én, életének 76-ik évében Pálházán elhunyt.

Babay Géza, a tatabányai Péch Antal Bányaiipari Technikum sok éven át volt igazgató helyettese, kollégium igazgatója 2018. júniusban 92 éves korában Tatabányán elhunyt.

Aizenpreisz Dezső okl. bányamérnök 2018. június 17-én 82 éves korában Oroszlányban elhunyt.

(Tagtársaink életútjáról későbbi lapszámunkban fogunk megemlékezni.)

Dr. Szabó Imre (1936–2018)

2018. április 29-én elhunyt *dr. Szabó Imre* okl. bányamérnök, a Mátraaljai Szénbányák nyugalmazott főmérnöke, az OMBKE tiszteleti tagja.

1934. június 26-án a Nógrád megyei Kazáron született. Salgótarjánban, a Madách Imre Gimnáziumban érettségizett 1953-ban. A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán kezdte egyetemi tanulmányait, ahol Rákosi ösztöndíjas volt.

1958-ban Sopronban bányamérnöki, 1966-ban Budapesten munkavédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. 1984-ben summa cum laude minősítéssel védte meg műszaki doktori értekezését.

1958-ban megnősült, felesége *Hajducsek Erzsébet* tanítónő. Gyermekai: Gyöngyi orvos, a massachusettsi egyetem orvosi karának dékánja, az MTA külső tagja, András orvos-jogász, a Szinapszis Kft. többségi tulajdonosa.

Szabó Imre Petőfibányán, a *Mátravidéki Szénbányászati Tröszt*nél kezdte mérnöki pályafutását üzemmérnöki, majd osztályvezető-helyettes pozícióban. Petőfi-altáró Bányáüzemben mind elméleti, mind gyakorlati értelemben érdekelte az endogén bányatüzek lokalizálása. Az ő irányításával készült el a tröszt bányáiban folyó munkák összesített technológiai leírása, az akkor divatos szóval „passzportok” kidolgozása.

1963-ban kinevezték a Központi Bányamentő Állomás parancsnokává, főmérnökévé. Irányításával új módszert vezettek be a „melegedések” megszüntetésére. Kikísérletezte, és a gyakorlatban is alkalmazta az endogén bányatüzek, melegedések kalciumklorid-agyag szuszpenziós eljárással történő megszüntetését. Az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt üzemegységeinél a Duna-Tisza közén és a Tiszántúlon megszervezte a bányamentő és kitérővédelmi állomások létrehozását. 25 fő olajbányász bányamentő kiképzését és a bányahatóság előtt történő vizsgáztatását intézte. Irányítása alá tartoztak a gyöngyösoroszi, recski, istenmezei érc- és ásványbányák bányamentői is.

1962-1967 között a petőfibányai Bánya- és Gépipari Technikumban a bányaművelés tárgyat oktatta.

1970-ben a vállalat beruházási főmérnöke lett. A visontai külfejtés nagyberuházás megvalósításának felelőse volt. A 4,7 milliárd forintos beruházás a terveknek megfelelően valósult meg. Tevékenyen részt vett a ma 3-3,5 millió t/év termelésű bükkábrányi külfejtés létrehozásában is.

1981-től a vállalat termelési főmérnöke, főleg a „szézen kívüli” tevékenység fejlesztése volt a feladata. A paksi erőmű részére nehéz vasszerkezeteket, „cellákat”, a Magyar Villamos Művek részére acél távvezetéseket, a Német Demokratikus Köztársaságba exportra kotró részegységeket gyártottak. Az Ecsédi Üzem részt vett a gáz- és hőtávvezetékek építésében. Sikeresen szerepelt a Mátraaljai Szénbányák az Eocén Program megvalósításában is, mint fővállalkozó.

1963-tól a Bükk Energetikai Kombinát Alapítvány főmérnöke. A lignitek külfejtéses nagyüzemi erőművi felhasználása érdekében sikeresen lobbizott az ország egész területén.

40 cikke, 6 kéziratot tanulmánya, 230 közleménye, híryanaga jelent meg, főleg a BKL Bányászatban.

Az OMBKE-nek 1955-től tagja, 1974-1989 a helyi szervezet titkára, 2004-től az OMBKE tiszteleti tagja. 1976-tól haláláig a BKL Bányászat szerkesztőbizottságának volt kiemelkedően aktív tagja. Ilyen hosszú (42 év) szerkesztőbizottsági munkára nem volt példa a BKL 150 éves történetében. Az OMBKE Mátraaljai Szervezet Lignit Baráti Körének 1992-től vezetője, elnöke. A 25 év alatt több mint 100 szakmai, tudományos és kb. 60 egyéb társadalmi jellegű előadás hangzott el neves közéleti, tudományos, szakmai szakemberek előadásában.

Kiemelkedő munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el, gyémántoklevelének átvételét sajnos már nem érthette meg.

Temetése május 14-én volt a gyöngyösi Szt. Bertalan-templomban, ahová az ország egész területéről jöttek tisztelői, tagtársai, barátai. A templom plébánosának személyes hangvételű búcsúztatója után a Mátrai Erőmű, a lignitbányász kollégák nevében *dr. Dovrtel Gusztáv* méltatta szakmai életútját. Hamvait az altemplomban a Bányászhimnusz hangjai mellett helyezték végső nyugalomra.

Tisztelt Imre Bátyánk, emlékedet megőrizzük, nyugodj békében, utolsó Jó szerencsét!

DG

Sztremen József (1935–2017)

Sztremen József aranyokleveles bányaművelő mérnök 1935. május 3-án született Salgótarjánban. Az elemi iskola elvégzése után ugyancsak Salgótarjánban, a Madách Imre Általános Gimnáziumban érettségizett. A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán kezdte egyetemi tanulmányait, majd Sopronban 1959. május 8-án szerezte meg bányaművelő mérnöki oklevelét.

Sztremen József

Az egyetem elvégzése után a *Nógrádi Szénbányászati Tröszt Kisterenyei Bányászati Üzeménél* kezdett dolgozni, üzemmérnöként. 1963-ban a tröszt műszaki osztályára került, ahol az elővájási, fenntartási, fejtési technológiai gyűjtemények összeállításában vett részt. Esetenkénti technológiák készítését és engedélyezését intézte a bányahatóságnál. A fejtések biztosító szerkezeteinek (egyedi acéltámok, acélsüveg gerendák, önjáró biztosító szerkezetek) beszerzését, használatát és ezek javítását irányította szénmedencei szinten.

1974-1984 között Kányás bányászati üzem szellőztetési felelőse, a fő bányaveszélyek elleni védekezés irányítója. 1984-től 1989-ig a tröszt munkavédelmi osztályán csoportvezetőként dolgozott. Emellett a tröszt tűzvédelmi vezetője.

Három alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetést, valamint a Bányász Szolgálati Érdemérem arany fokozatát kapta. A Műszaki Földtudományi Kar által Sopronban, a Nyugat-magyarországi Egyetemen szervezett rendezvényen 2009. május 16-án vette át arany tiszteletdiplomáját.

Az OMBKE-nek 1959 óta tagja, 40 és 50 éves tagságáért megkapta a *Sóltz Vilmos-émlékermeket*.

Élete szorosán összefonódott a nógrádi szénmedencével és a bányászattal.

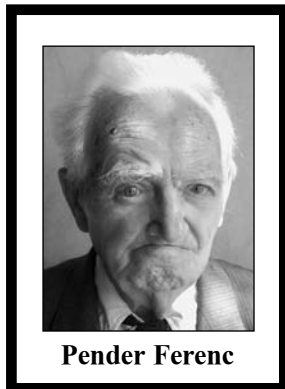
2017. december 31-én, életének 82. évében Salgótarjánban elhunyt.

Józsa Sándor

Pender Ferenc (1929–2018)

2018. április 7-én 88 éves korában elhunyt *Pender Ferenc* gyémántokleveles bányamérnök.

1929. december 8-án született Sárísápon. Az általános iskola első négy évét Sárísápon végezte, majd utána 1941-től 1945-ig Esztergom-Táborban járt polgári iskolába.

Már 16 évesen a tokodi üvegyárban dolgozott, ezután 1946. decembertől véglegesen a *Dorogi Szénbányák* dolgozója lett. Az 1947. január 20-án bekövetkezett 33 halálos áldozattal járó annavölgyi bányaszerencsétlenségnek 17 évesen egyik túlélője. Egy évi betegállomány után villanszerelőnek tanult, 1951-ben villanszerelői segédlevelet szerzett, hogy továbbra is a bányánál dolgozhasson. Látva tehetségét és szorgalmát 1951-től bányamérnöki egyetemre iskolázták be, először Budapesten, majd Sopronban tanult. Egyetemi tanulmányai közben 1952-ben vájár szakmát is szerzett, mivel ez akkor kötelező volt a bányaművelési szak elvégzéséhez. Ezt követően a *Dorogi Szénbányák* IX-es, majd XII-es aknáján volt bányamester. Itt érte az 1956-os időszak, amikor azt követelték, hogy robbantsa fel a bányát, ahol mintegy 400 ember tartózkodott. Ezt élete kockázatásával megtagadta, így megvédte az ott dolgozók életét.

Az 1960-as évek elején a *Dorogi Szénbányák* beruházási osztályra került, majd 1970-től a Tervező Iroda élére nevezték ki üzemvezetőnek, ahol nyugdíjazásáig dolgozott. Ez a munka nagy szaktudást, szorgalmat, odaadást igényelt. Tárgyalt Lengyelországban és a Szovjetunióban is új technológiák honosítása, új gépek vásárlása érdekében.

Szakmai munkája mellett társadalmi tevékenysége is kiemelkedő volt. A pilismaróti úttörőtábor létrehozását az általa vezetett Tervező Iroda készítette.

Nagyarányú, folyamatos fizikai és szellemi leterheltsége következtében 47 éves korában szívinfarktust kapott, ami miatt rokkantsági nyugdíjba került. Szívkoszorúér-elmeszesedés miatt két alkalommal is, 1979-ben és 1980-ban műtétre került sor, amit követően orvosai nem láttak hosszú életkilátást. Feri bácsi azonban mindent megtett gyógyulása érdekében. Napi 5-6 kilométert gyalogolt, egészségesen élt, így nem betegsége, hanem a súlyos házi balesete okozta halálát.

Szaktudására, tehetségére nyugdíjas éveiben is igényt tartottak. Sárísápon az ivóvízkút mélyítése során kérték szakmai tanácsát vízügyi kérdésekben. A borókási bánya újrainyitása érdekében végzett munkálatokhoz is tanácsokat adott. Dolgozott az egri és pécsi pincerendszer, katakombák helyreállítási munkálatain.

Kiemelkedő munkája elismeréseként elnyerte a *Bányász Szolgálati Érdemérem* bronz, ezüst, arany fokozatát, többszörösen volt *Kiváló Dolgozó*. 1956-tól tagja az OMBKE dorogi helyi szervezetének, ahol 60 éves tagsága elismeréseként megkapta a *Sóltz Vilmos-émlékérmét*.

Az egyetemi végzettsége alapján megkapta az 50 éves arany-, majd a 60 éves gyémántdiplomát.

Utolsó útjára a sárísápi temetőben április 7-én a bányász zenekar hangjai mellett kísérték végső nyugvóhelyére a családja, rokonai, barátai, bányász kollégái. Sírját borítsák az emlékezés és hála koszorúi, virágai. Szép emléke szívünkben örökké élni fog!

Nánai Istvánné

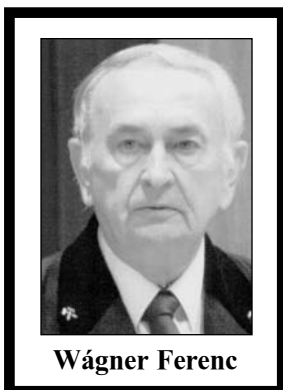
Wágner Ferenc (1949–2018)

2018. február 19-én 68 éves korában elhunyt *Wágner Ferenc*.

1949. november 17-én Dorogon született. Általános iskoláit Komáromban, középiskoláit Esztergomban, a Gépészeti-Közlekedésgépészeti Főiskolát Győrben végezte el.

Munkáját a Komáromi Á.G.-ban kezdte, ahonnan 1983-ban került a *Dorogi Szénbányák*hoz, ahol számos szakmai bizottság tagja volt. Dolgozott a vállalat sportbizottságában, melyek közül a leginkább a szívéhez közeleink tekintette a labdarúgó szakosztályt.

1990-től a Bányász Szakszervezeti Szövetség helyi elnöke lett, majd az 1994-ben létrehozott *Dorogi Szénmedence Kultúrájáért Alapítvány* Kuratóriumának az elnöki tisztét is ellátta 2017-ig. Súlyos betegségének következtében tiszteletbeli tagként haláláig az alapítvány személyi állományába tartozott.

Wágner Ferenc

Házigazdaként lebonyolított 26 bányásznapot Dorogon és a régió településein. Csak a dorogi ünnepeken az alapítvány nevében kiosztott 750 fő részére bányász-napi segélyt.

Nagy erőfeszítéseket tett az integráción kívüli szénbányák bezárásával egyidejűleg keletkező foglalkoztatási és szociális feszültségek megfelelő módon történő kezelésében és a megállapodások megkötésében. Sikeresen dolgozott azon, hogy a Lencsehegyi Bányáüzem bezárása után valamennyi ott dolgozó a számára legkedvezőbb feltételek mellett tudjon nyugdíjba vonulni vagy egyéb munkalehetőséghez jutni.

Munkájáért többször kapott *Kiváló Dolgozó*, *Kiváló Bányász* kitüntetések, megkapta a *Bányász Szolgálati Oklevelet*, a *Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztet*.

Az OMBKE-nek 2010-től tagja. Részt vett rendezvényeinken, közös programokat készítettünk.

Utolsó útjára családja, barátai, tisztelői kísérték március 1-én a dorogi temetőben végső nyughelyére. A Bányász Szakszervezeti Szövetség, a Dorogi Szénmedence Kultúrájáért Alapítvány saját halottjának tekinti.

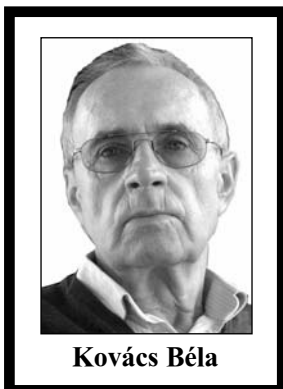
Utolsó jó szerencsét!

Glevitzky István

Kovács Béla (1946–2018)

2018. március 23-án, életének 72-ik évében Tapolcán elhunyt *Kovács Béla* okl. bányamérnök.

1946. szeptember 6-án született Miskolcon. A Földes gimnáziumban eltöltött évek után, amibe még a versenyszerű atletizálás, a bélyeg- és régipérez-gyűjtés is belefért, került a Miskolci Egyetem bányamérnöki karára, és innen vezetett útja a bányászatba, ahol végül is munkás élete javát eltöltötte.

Kovács Béla

1971-ben diplomázott bányaművelő mérnökként, majd hidrogeológus szakmérnöki oklevelet szerzett.

Első munkahelye az *ÉSZAKTERV*-nél volt Miskolcon. 1973-ban kötött házassága után Budapestre költöztek, ott a *VIZITERV*-nél dolgozott szintén tervezőként.

1977-ben telepedett le családjával Tapolcán, ahol 1984-ig az *ALUTERV FKI* tapolcai kirendeltségének munkatársa volt. Ezután 1993-ig a *Bakonyi Bauxitbánya Vállalatnál* dolgozott először Halimbán, majd a Nyirádi Bányáüzemben.

A 80-as évek második felében Izamajor aknaüzem vezetőjeként, munkatársaival vágathajtási rekordteljesítményeket értek el dolomitban marófejes jövesztőgéppel. Ez kiemelt szerepet játszott a Bakonyi Bauxitbánya föld alatti bauxitvagyónának gyorsított feltárásában és kitermelésében, amire a nyirádi területen az aktív víznívó-

süllyesztés befejezése miatt volt szükség.

1993-tól vállalkozóként folytatta szakmai tevékenységét, a *Dolomit Kft.* külszíni bányáiban volt felelős műszaki vezető és robbantásvezető. Gyors lefolyású, súlyos betegsége 2017 novemberében derült ki, de 2018. február végéig folyamatosan dolgozott.

Munkáját mindig felelősségteljesen végezte, szenvedélyesen szerette a szakmáját és végtelenül tisztelte a bányában dolgozókat. Nem a rangját nézte senkinek, hanem a munkáját. Szerény és emberséges volt, mindig mindenütt szerették a kollégái is és a beosztottjai is. Megbízható barát volt. Felkészülten és nagy örömmel készített különböző témájú fényképeket.

Szakmai pályafutása elismeréseként *Kiváló Ifjú Mérnök*, *Kiváló Bányász* kitüntetésekben részesült és megkapta a *Bányász Szolgálati Érdemérem* bronz fokozatát.

Tagja volt az OMBKE-nek, 2005-től szerkesztőként részt vett a BKL Bányászat szerkesztőbizottságának munkájában.

Temetése 2018. április 23-án volt Tapolcán, ahol szerető családja, rokonai, egykori iskolatársai és munkatársai, barátai vettek Tőle búcsút és mondtak neki utolsó Jó szerencsét!

B.P.

A kőszenek ritkaföldfém-tartalmáról

A nemzeti kutatási laboratórium több éves munka sikeres előrehaladásáról számolt be a képviselőknek. Sajnos nem nálunk, hanem az Egyesült Államokban. Az US Department of Energy által a kongresszus számára készült az a kutatási jelentés, amely a kőszenek ritkaföldfém-tartalmának jövőbeli hasznosításán dolgozó számos egyetem összehangolt kutatási programjának eredményeit mutatta be 2017-ben a törvényhozóknak.

A ritkaföldfémek (17 lantanida elem, a szkandium és az ittrium) a modern csúcstechnológiák alapanyagai, nélkülözhetetlenek az elektronikában, a hibrid motorok, a permanens mágnesesek, lézerek és számos egyéb fejlett termék gyártásában. A jelenlegi világtermelés 95%-a Kínából származik, ami a világ más ipari termelői számára komoly ellátási kockázatot jelent.

A helyzet megoldására a 2010-es évek kezdetétől folytak az Egyesült Államokban magas szinten összehangolt kutatás-fejlesztési programok, melyek egyik jelentős vonala a kőszenekből, illetve az ezek felhasználása során keletkező melléktermékekből kinyerhető ritkaföldfémek földtani és technológiai sajátosságainak megismerése. A szén, az elégetés során keletkező pernye és a meddőhányók, elfolyó bányászati szennyvizek anyaga egyaránt részt kaptak a vizsgálatokból.

Az eredményeket sorozatosan, különböző fórumokon hozzák nyilvánosságra a kutatók, melyekből levonható az a következtetés, hogy rövid időn belül az USA megteremti egyrészt a saját, másrészt a világgiazi kereslet méreteinek megfelelő gazdaságos ritkaföldfém-kitermelő ágazatát, s egyúttal biztosítja igen jelentős szénbányászati szektorának a high-tech szektorba, védett pozícióba való belépését.

A téma iránt mélyebben érdeklődők az interneten számos hivatkozást, közleményt találnak. A következő linken a Kongresszus számára az elmúlt évben elkészült jelentést lehet elérni: <https://www.energy.gov/sites/prod/files/2018/01/f47/EXEC-2014-000442%20-%20for%20Conrad%20Regis%202.2.17.pdf>

www.asvanykincs.hu

Dr. Földessy János

Geotermális energia és érctermelés CHPM H2030

Hogyan haladunk az utópiától a megvalósulás felé?

Műhelytalálkozó a Kanári-szigeteken – hová is ömlik a kutatási pénz? – kérdezhetnék a szenzációt szimatolók. Nos, a Kanári-szigetek lávasivatagjának szigetén, a kellemes fürdőhelyektől távol, de a geotermiához közel tartotta műhelytalálkozóját 2018 áprilisában a CHPM H2030 projekt. A projektet a Miskolci Egyetem koordinálja (*Hartai Éva* és *Madarász Tamás*).

Angol, spanyol, svéd, belga, portugál, román, magyar kutatók közös erőfeszítéseként már két éve zajlik egy alaputatási program. Ennek lényege, hogy a magas hőmérsékletű, elektromos energiatermelésre is alkalmas geotermikus energiatermelés kísérőjeként a felszökő termális vizek oldotta fémeket melléktermékként hasznosíthatóak. Az első hallásra utópisztikus vállalkozásnak már van megvalósult

elődje, aranytermelő geotermális energia rendszer Új-Zélandon. A projektről már több beszámoló jelent meg honlapunkon.

Az akár egy mondatban leírható kutatási ötlethez számtalan műszaki kihívás legyőzése árán lehet eljutni, így a kezdeti tervek szerint 2030-ra állna elő egy működő prototípus, és 2050-re egy ipari méretű alkalmazás. A találkozóon ígéretes előrehaladásról számoltak be a 2. munkacsomagban közreműködők, akik a kezdeti felszíni mintavételek szimulációs laborkísérletek, illetve a geotermikus rezervoár mérnöki szimulációja terén dolgoztak. A kísérletek a 3000-5000 m közötti mélységtartomány viszonyai között zajlanak, ilyen mélységben geotermális rendszerek fémekkel kapcsolatos viselkedését még nem vizsgálták. Erről munkaközi jelentést is közreadtak. A találkozó többi részében az összes többi munkarész felelősei is beszámoltak a részprojektek helyzetéről.

A műhelytalálkozóon a Miskolci Egyetem saját kutatócsoportja (*Hartai Éva, Madarász Tamás, Szűcs Péter*) mellett több más mezben is fel lehet fedezni egykori miskolci diákokat, például *Bodó Balázs* és *Miklovitz Tamás* (La Palma Research Centre), *Demény Anita* (EFG). Ez jelzi, hogy a kari mérnökképzésünk nemcsak a mindennapi rutin feladatokra készít fel, hanem a nagyon innovatív új megoldások kutatására is képességet teremt.

www.chpm2030.eu/2018/03/28/the-chpm2030-project-consortium-partners-meeting-in-lanzarote

Dr. Földessy János

Kína első elektromos teherhajója szénrel szállít

Az elektromos járművek gyártásában és használatában világelső Kína útjára indította első elektromos teherhajóját, egy 2200 tonnás monstrumot – az üttörő járművet szénszállításra használják.

Mivel a hajózás meglehetősen gyengén szabályozott és csaknem kizárólag nehéz fűtőolajokkal operál, ezért a milliárd dolláros iparág komoly szennyezőnek számít. A nagyobb kikötők hírhedtek pocskék levegőjükről.

Ráadásul annak ellenére, hogy a globális széndioxid-kibocsátás 3 százalékát adja a szektor, tevékenysége nem esik a párizsi klímaegyezmény hatálya alá, hiszen az csak az országokra terjed ki, az azok közötti kereskedelemre nem. A fentiek miatt az iparág megtisztítása a vállalatokra hárul, így örömteli hír, hogy a kantoni kikötő útjára indította a világ első elektromos hajóját – számolt be az állami irányítású Global Times a hónap elején.

A szállítóhajó hatótávolsága igen korlátozott: az 1000 lítium akkumulátor 2 óra töltés után mindössze 50 mérföldet (80 kilométer) tud megtenni, azonban a két órás töltési idő éppen megfelel a rakodási munkálatok időigényének, így közeli célok között hatékonyan lehet üzemeltetni.

Mindenképpen dicséretes, ha nehéz fűtőolajok elégetése helyett elektromos áramot használnak, a helyi sajtó pedig arra hívta fel a figyelmet, hogy hasonló hajók a jövőben jármű- és személyszállításra is alkalmasak lesznek.

kitekinto.hu 2017. december 4.

PT

A DOROGI SZÉNMEDENCÉ KULTÚRÁJÁÉRT ALAPÍTVÁNY PÁLYÁZATOT ÍR KI

Wágner Ferenc
(1949-2018),

a Bányász Szakszervezeti Szövetség és a Dorogi Szénmedence Kultúrájáért Alapítvány volt elnöke életéről és érdekérvényesítő munkásságáról szóló könyv megírására.

A könyvben részletesen be kell mutatni Wagner Ferenc életútját, mozgalmi pályafutását, különös hangsúllyal szakszervezeti tevékenységére, tisztségviselői szerepvállalására, a Szövetség és az Alapítvány élén elért eredményeire.

A kötetben – interjúk formájában – nyilatkozzanak meg az elérhető közvetlen barátai, munkatársai, ismerősei, s jelenjenek meg a róla szóló felelhető dokumentumok, írások, újságcikkek és Őt ábrázoló fotók.

A könyv terjedelme max. 200 oldal lehet.

Példányszám 200.

A pályázónak be kell mutatni

- könyv felépítését,
- a várható összes költséget (10% eltérés lehetséges)
- a könyv nyomdába való leadás határidejét
(legkésőbb 2019. április 30., ugyanis ez biztosítja, hogy a könyv a 2019. évi Bányásznapra megjelenjen)
- a felkért lektort.

Beadási határidő: 2018. augusztus 31.
e-mail-en (bszov@invitel.hu)
vagy postai úton (ajánlottan, tértivevénnyel): Dorogi Szénmedence Kultúrájáért Alapítvány, 2510 Dorog, Otthon tér 1.)

Határidőn túl érkezett pályázatokat az Alapítvány nem tud elfogadni.

A nyertes pályázóval az Alapítvány szerződést köt.

A pályázattal kapcsolatban felmerülő minden egyéb kérdést a fenti e-mail és postai címekre küldve, valamint a 06-30-945-5760-as mobilszámon a Kuratórium elnökének lehet feltenni.

Dorog, 2018. június 12.

Jó szerencsét!

Glevitzky István
a DSZKA elnöke

Weir és Trio a tökéletes páros.

Weir és Trio együtt teljessé tette a homok és kőbányászokban alkalmazható legjobb megoldásokat. Az őrlő, aprító és osztályozó berendezések vezető gyártója, a Trio és a Weir Minerals kiváló minőségű anyagokból készült termékei jobb megoldásokat kínálnak- csökkentve a teljes üzemeltetési költségeket. Mindezt kombinálva a Weir Minerals globális szervíz szolgáltatásával, még egy indok arra, hogy bármikor és bárhol, a munkát jól elvégezzük.

Tudjon meg többet a weirandtrio.com weboldalon.

WARMAN®   **CAVEX®**
LINATEX®   **ENDURON®**

WEIR **TRIO**

Minerals
weirminerals.com

Copyright © 2015, Weir Minerals Europe Ltd. All rights reserved. TRIO and the TRIO logo are trademarks and/or registered trademarks of Trio Engineered Products, Inc. and Trio China Ltd. WARMAN is a trademark and/or registered trademark of Weir Minerals Australia Ltd and Weir Group African IP Ltd. CAVEX is a trademark and/or registered trademark of Weir Minerals Australia Ltd. LINATEX is a trademark and/or registered trademark of Linatex Ltd. ENDURON is a trademark and/or registered trademark of Weir Minerals Europe Ltd. WEIR and the WEIR logo are trademarks and/or registered trademarks of Weir Engineering Services Ltd.

Weir Minerals Hungary H-2800 Tatabánya, Teleti László u. 11. 1/31. | T.: +36 34 314 794 | F.: +36 34 314 791 | E: sales.hu@weirminerals.com | www.weirminerals.com